

ARMANC
 Ji mehê carekê dertê
 Hejmar: 93-94
 Heziran-Tirmeh 1989
 Buha: 10 Skr.
 2.5 DM

Armanc

ARMANC
 Monthly Kurdish Magazine
 No: 93-94
 June-July 1989
 Price: 10 Skr.
 2.5 DM

SERXWEBÛN DEMOKRASÎ SOSYALÎZM

Enternasyonala Sosyalîst:

"Rewşa Kurda trajediya xwe didomîne"

Enternasyonala Sosyalîst Kongra xwe ya 18'an li Stockholmê pêk ani

Enternasyonala Sosyalîst kongra xwe ya 18'an di 20-22'yê Heziranê de civand. Ev kongre, di salvegera 100 saliya Enternasyonala Sosyalîst (Enternasyonala II.) de pêk hat. Ji ber vê yekê ev kongre ji bo sosyaldemokratên hîn girîngtir bû.

Di kongrê de ji çar aliyên dinê nunerên partiyên sosyaldemokratên beşdar bûn. Wek mêvan Serokê Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê Abdurehman Qasimlû, li ser navê Cepha Kurdistanê Serokê Partî Demokratî Kurdistan-Iraq Mesûd Barzanî û li ser navê Yekîti Nîştîmanî Kurdistanê berpirsyarê duduyan Noşîrvan beşdar bûn. M. Barzanî û A. Qasimlû li

ser rewşa Kurdistanê cihê cihê civînên çapemenî çêkirin.

Serokê Partiya Pêşverû ya Sosyalîst a Libnanê Welîd Canpolat di axaftina xwe ya di kongrê de, ciyekî fireh da rewşa Kurda. Wî di axaftina xwe de van rastiyan diyarî sosyaldemokratên dinê kir;

"Kurd roja îroyîn, nemaze li Iraqê di bin zulmek sîstematîk de ne. Ji milyonekî zêdetir Kurd hatine surgûnkirin, 8 hezarên wan qurbana çekên kîmyayî ne û nêzî 4 hezar gund bi erdê re hatine yekkirin".

Dûmahîk r.11

Armanc di kongra Enternasyonala Sosyalîst de bi Welîd Canpolat re û bi Ingvar Carlsson re peyivî

rûpel 3

Welîd Canpolat di kongra Enternasyonala Sosyalîst de got:

"Kurd di bin zulmek hov de ne"

Em axaftina Serokê Partiya Pêşverû ya Sosyalîst a Libnanê Welîd Canpolat ku di kongra Enternasyonala Sosyalîst kir, pêşkêşî xwendevanan dikin:

Ji bo aştiya cihanê Rojhilata Navîn ciyekî hesas e û hergav bûye herêmek tevliheviyê. Di vê herêmê de îhlalkirina mafên mirovî bûye tradisyonek.

Di vê herêmê de pirsgerêk gelek in. Bi taybetî pirsên ku li vê herêmê bi acilî divê bî çareserkerin sisê ne. 1) Lubnan, 2) Filistin, 3) Pirsê gelê Kurd

1) Lubnan di dramek nedîtî de û mehûkirina şerekî berdewam de ye. Partiya Pêşverû a Sosyalîst bangê

Dûmahîk r. 11

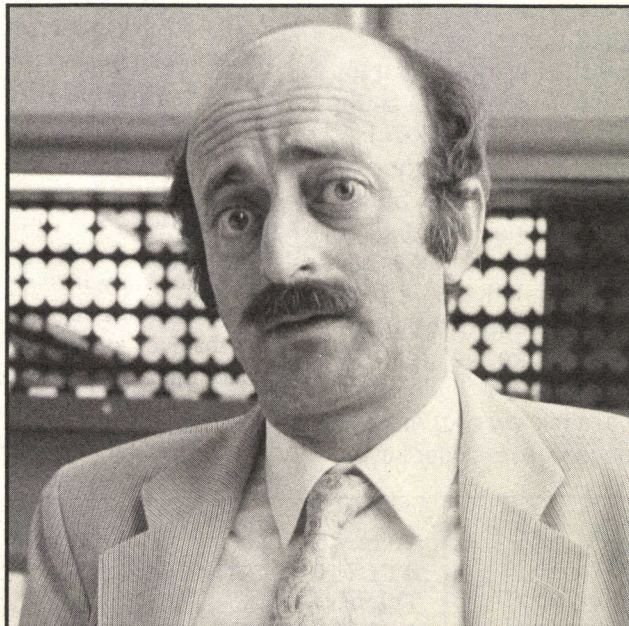

Foto: Eva Vaihinen

Komîta Giştî ya TEVGER'ê civiya

"Divê em bi gelê xwe û siyaseta xwe bawer bin"

Di meha çûyî de Komîta Giştî ya Tevgera Rizgarîxwaz a Kurdistanê civîna xwe ya demî çêkir. Di civînê de xebatên TEVGER'ê yê van şeş mehên dawiyê ji ber çav de derbas kir û ji bo xebata rojên pêş hin biryarên nuh girt. Her wisa TEVGER'ê bûyerên siyasî yê dinyayê û Kurdistanê munaqêşe kir û nêrînên TEVGER'ê bi belavokê diyar kir.

Belavok li ser tîkiliyên Yekîtiya Sovyet û DYA radiweste, ji bo aştiya dinê peymanê ji ortê rakirinina roketên navçemenzîl û ji bo cemedandin û daxistina roketên dirêjmenzîl diyaloga di navbera YKSS û DYA de sedemê nermbûyîna îroyîn dibîne û weha dom dike: "Li gor demeke usa baş ku dest pê kiriye, DYA, li ciyê ku roketên kurt jî daxine, yan bi temamî ji ortê rake, dîsa hewl dide ku wan nujentir bike. Vê yekê di navbera hevalbendên NATO'yê da pirs û problem derxistin.

Qismek ji van roketên menzîlkurt li Kurdistanê hatine bi cî kirin û kîngê şer derkeve, li gor gotina xudîyan, "ji bo sekinandina aliyê din" ewê bi kar bînin, ango li ser Kurdistanê wê biteqin. Bi vî awayî, Kurdistan, li gor planên NATO'yê di şer da wê bibe nîşangeheke pêşîn ji bo çekên atomî. TEVGER van planên NATO'yê bi xurtî protesto dike, her usa jî wek mîsaleke bêşermiyê ji siyaseta dewleta Tirk nîşan dide. TEVGER dixwaze ku hemû

Dûmahîk r. 11

Mesûd Barzanî:

"Divê şerê me têkeve nav Iraqê"

Serokê Partî Demokratî Kurdistanê Mesûd Barzanî di 30'yê Heziranê de li Stockholmê civînek agahdariyê çêkir.

Mesûd Barzanî axaftina xwe kir du beş. Di beşê pêşîn de ew li ser dema Abdulkerîm Qasim sekinî û got ku, "Di wê demê de jî 23 gundên Kurda wêran kiribûn. Ji ber ku siyaseta Baas ew e ku gelê Kurd bi tevayî bihelîne, ji ortê rake." Wî bi hin bûyer û numûnan nîşan da ku li ser aştiyê Seddam çî dibêje bira bibêje derew e; ji ber ku ew, gelê Kurd wek miletekî û Kurdistanê jî wek welatekî Kurda tu carî qebûl nake. Ew, gelê Kurd wek grûbek mahcir û Kurdistanê jî wek perçakî ji erdê Ereban dihesibîne. Û ev yek di programa partiya Baas de jî heye.

Mesûd Barzanî her wiha di axaftina xwe de giraniyek mezin da hevkarîya di nav hêzên hemû perçên Kurdistanê. Wî got: Divê di nav hêzên hemû perçên Kurdistanê de hevkarî hebe. Û ji bo çêbûna hevkarîyek xurt, qala hin xebatan kir.

Ew, li ser dijminatîya berê ya di navbera hêzên Kurd de hebû sekinî û got ku, "Şerê ku berê di navbera hêzên Kurd de hebû kes îro ne pê kêfxweş e û ne jî serbilind e. Şer, zirarek mezin da me. Heger Bereyî Kurdistan di sala 1980'î de; di dema şerê Îran û Iraqê de hebîya îro rewş wê ne wiha biya".

Li ser wêrankirina gund û baja-

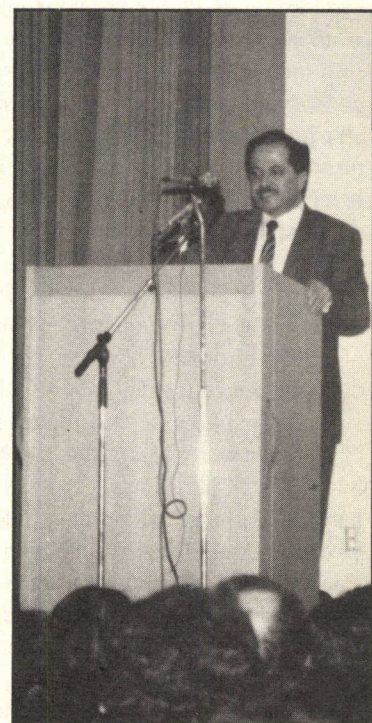

Foto: Armanc

rên Kurdistanê û surgûnkirina Kurda jî agahdarî da got ku, "Nuha 40.000 km. çargoşe erd ji binde wêrankirine û gelên van herêman jî di kampan de dicivînin".

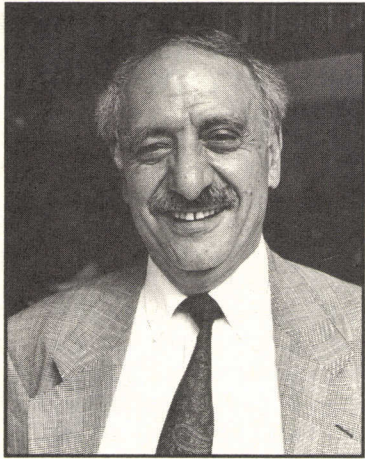
Mesûd Barzanî li ser alîkariya welatên Ewropa bi Seddam re jî wiha got; "Heger ku îmkânên welatên Ewropa nebiya rejîma Seddam nikaribû çekên kîmyayî bi dest xista. Gelek fabrikên Ewropî-biya".

Dûmahîk r. 11

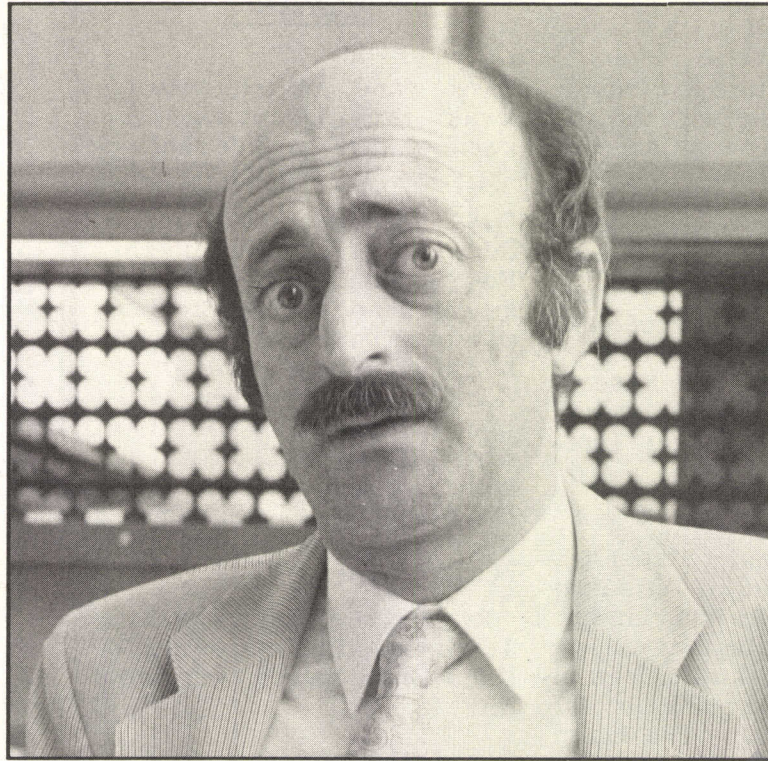

"Ez Kurd im"

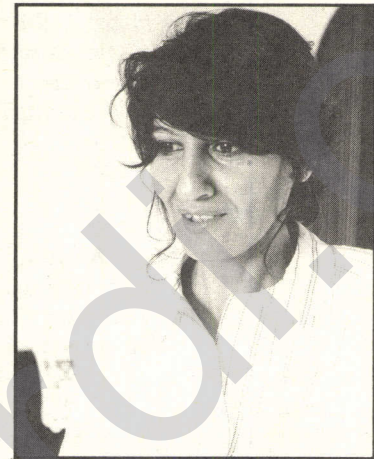
Armanç di kongra Enternasyonala Sosyalîst de bi Welîd Canpolat re û bi Ingvar Carlsson re peyivî

A. Qasimlo
"Bi kêmanî piştgiriya tevgera netewî bikirana..."

Welîd Canpolat: "Ez Kurd im, ji Kilisê me, lê çi heyf bi Kurdî nizanîm".

Hêro Talabanî:
"Ez hê jî bawer nakim, çawa dikarin waha bikin"

Raporter:
A. Riza Alan
Foto: Eva Vaihinen

Kongra hijdan a Enternasyonala Sosyalîst di resolusyona xwe ya dawîn de bi niv cumleyê cih da rewşa xelkê Kurd. Digel ku sê hêzên Kurdistanê mewanên kongrê bûn...

Di kongrê de bi tenê Welîd Canpolat, Serekê Partiya Pêşverû ya Sosyalîst a Lubnanê, li ser rewşa Kurdistanê bi firehî sekînî. Serokwezîrê Swêdê Ingvar Carlsson jî, bi kurtî û bi rûçikekî tirs, bersîva pirsên Armançê da.

Resolusyona Enternasyonala Sosyalîst di beşa "pîrsên herêmi" de û di nav yek cumleyekê de hem cih dide pîrsa Afganistanê û hem jî pîrsa "eqeliyetên" Kurd. Resolusyon weha dinivîsîne: "...Û zilma li ser eqeliyetên Kurd wekî rastiyeke trajîk dewam dike."

Çeken kîmyayî, şewitandina çar hezar gundên Kurdistanê Iraqê, surgûnkirina 1,5 milyon meriv û berî her tiştî tevgera netewî ya xelkê Kurd li hember nijadperestî û dagirkeriyê hatibûn "jîbîrkirin". Çima gelo? Me ji Ingvar Carlsson, Serekwezîrê Swêdê, pîrsî:

- Ingvar Carlsson, bikaranîna çekên kîmyayî li hember xelkê sivil li Kurdistanê Iraqê di raya giştî ya cihanê de ev e saleke ku

Willy Brandt û Ingvar Carlsson di press konferansa dawîn a Enternasyonale de ji bo ku li ser pîrsa Kurd ranewestî çiv didan xwe.

yek ji pîrsên bingehîn ên mafên insanî ye. Gelo we çima cih neda vî pîrsê?

- Me û partiye din heta niha gelek caran cih daye vî pîrsê. Û ev pîrsê di her derê gelek eşkere bûye.

Resolusyona "piçûk"

- Şeş meh berî niha hemû endamên Koma Miletan li Parisê ji bo vî pîrsê civiyan. Gelo vî pîrsê di nav şeş mehan de aktueliya xwe wenda kir. Dibe ku we ji bir kiribe ku di resolusyonê de cih bidîne?

- Na, me ji bir nekiriye, lê di resolusyonê de piçûk de cihê hemû pîrsan tune ye.

Resolusyona "piçûk" 16 rûpel e. Û gava ku Carlsson bersîva vî pîrsê dide çivekê dide xwe û dixwaze tirsîya rûçikê xwe veşêre. "Li qusû-

rê mêze neke" dibêje, "hevalên televizyonê di dorê de ne." û bi tiliya xwe tîma televizyona Emerîkî, ku li kêleka me ye, şanî dide.

Ne tîma Emerîkî ne jî du sed rojnamevanên ku beşdarê konferansa dawîn a Willy Brandt û Ingvar Carlsson bûn li ser pîrsa Kurd tişte pîrsîn. Nivê pîrsan li ser Îsraîl û Filistinê û nivê din jî li ser pîrsên çekdarî û aşitiya cihanê bûn.

"Ji tunebûnê çêtir e"

Di despêka kongrê de mewanên Kurd gelek bi hevî bûn.

Mesûd Barzanî, ku li ser navê Eniya Kurdistanê Iraqê hatibû, A. Qasimlo, ku li ser navê PDK'ê hatibû û Noşîrvan, ku li ser navê Ye-

kîtiya Niştîmanî hatibû, wulo bawer dikirin ku kongra Enternasyonale wê bi "kêmanî" piştgiriya xwe ji tevgera netewî ya Kurdistanê re nişan bide. Lê mixabin...

Piştî resolusyonê, gava meriv di koridorên salona kongrê de rastî wan dihat, nerazibûna xwe derhal şanî didan, gazin dikirin, "lê dîsa jî" digotin, "ji tunebûnê çêtir e"

Mala camêr; Welîd Canpolat avabe. Piça morale ku bi mewanên Kurd re mabû, wusa xuya bû, ku bi xêra serê wî bû. Hemûyan jî hev dipîrsîn: "Te li Canpolat guhdarî kir, ne wisa?" "Ji xwe" digotin, "camêr hat ji me pîrsî, got hun çi dixwazin ezê bêjim."

Bi rastî jî beşekî mezin a peyva Canpolat li ser pîrsa

Kurd bû. Canpolat piştî ku bi du-sê gotinan bahsa rewşa Rojhelata Navîn kir, bi kurtî got ku "Pîrsên herêma Rojhelata Navîn bi hejmartinê xelas nabin. Ezê bi tenê li ser sê pîrsên bingehîn rawestim: Lubnan, Filistin û xelkê Kurd"

Canpolat ji Sewrê û Lozanê destpêkir. Rewşa Kurdistanê Iraqê, gundên şewitandî, surgûnkirina milyonek Kurd û bikaranîna çekên kîmyayî yek bi yek îzah kir.

Di dawîya peyva xwe de ji Enternasyonale doz kir ku roja 16'ê Adara 1988'an, roja ku Helebçe bi çekên kîmyayî hat fetisandin, bibe roja navnetewî ya li dijî çekên kîmyayî.

"Ez ji Kilisê me"

Gelo di nav ewçend nûneran de çima bi taybetî Canpolat li ser pîrsa Kurd rawestiya? Dêrê wî çibû? Me ev pîrs raste-rast jê kir:

- Dêrê min çi bû?
- Belê.
- Ez Kurd im.
- Waa? Tu bi Kurdî zanî?
- Na, çi heyf... Bapîrên min ji zû ve koçî Lubnanê kirine.

- Ji ku dêrê?
- Ji Kurdistanê Tirkîyê, ji bajarekî piçûk bi navê Kilisê.

- Baş e, wekî Kurdekî çî alikariya te digihîje xelkê te?

- Ji Kurdên Lubnanê re çî alikariya ku ji destê me bê em dikin. Em alikariya Kurdên din jî di rewşên weha de û di nav alema Ereban de bi qasî karîna xwe dikin.

- Ji xwe ez ne Kurd bûma jî, wekî insanekî ji minê

Tesrîfa Kurmancî

Emîn

Ev pirtûkek ji wan ên kevne ku di mizgeft û hicrikên Kurdistanê de dihate xwendin. Şagird û feqiyên Kurdan di destpêka serfê (beşek ji gramera Erebi ye) de ew dixwendin û jiber dikirin.

Pir mixabin ku nivîskarê pirtûkê navê xwe û dema nivîsandina wê tê de nenivîsandîye. Lê li gor ku tê bîra min, di dema feqîtiyê de, me carna jê re "Tesrîfa Mele Elî" jî digot. Di dawiya pirtûkê de bi tenê navê wî kesê ku wê pirtûkê ji bo şexsê xwe jî nû ve bi destê xwe nivîsandîye û dema wê nivîsandinê heye.

Bi navê "Tesrîfa Mele Elî" pirtûkek din jî bi Erebi heye. Ev Tesrîf jî aliyê Eliyê kurê Şêx Hamîdê Îşnuyê (Şinoyî) ve hatiye nivîsandin. Ewî ev pirtûk wek şerhek li ser pirtûkeke ku bi navê "Tesrîfa Zencanî" tê bi nav kirin, çêkiriye (peyva "Zencan" jî Zengan yan Zingan hatiye wergerandin bi bal Zencana Erebi ve). Li gor gotina wî ya di serê pirtûkê de, ewî Tesrîfa Zencanî him mane kiriyê û him jî di hinek ciyan de lê zêde kiriyê. De încar ku meriv herdu tesrifan dide ber hev û bala xwe didê, meriv dibê qey yan yek ji ya din hatiye wergerandin yan jî herdu jî destekî lê bi du zimanên (Kurdî û Erebi) cuda derketine. Lewra ji kurtayîya ya Kurdî pê ve tu cudayîya wan a berbiçav tune. Yanî ya Kurdî bi tenê beşek ji Tesrîfa Zencanî girtiye.

Ez bawer im ku wê binavkirina wan bi navê "Tesrîf"ê jî ji vir bê.

Ew lêkolîna ku di warî de ji aliyê Malmîsanîj ve hatiye kirin û di kovara Tirkî ya "Tarih ve Toplum" (Dîrok û Civak) de hatiye weşandin jî wê gotina min qewî dike. Lewra tê de gotin ku pirtûkeke Elî Teremaxî (Termûkî) ku gramera Erebi bi zimanê Kurdî beyan dike, bi navê "Tesrîf"ê heye û kitêba Elî Teremaxî (Termûkî) ya bi navê "Serf û Be'zî Usulî Lazimeyî Te'lîme bi Zimanê Kurmancî" li Lenîngradê di nav pirtûkên Kurdî yê destxet de heye.

Her çiqas li vir cudayîyek di paşnavî de hebe jî wek tê xuyakirin Teremax (Termûk) û Şino navên du ciya ne li Kurdistanê. Heçika Termûk, li gor hin nivîskaran navê çiyek e ku dikeve navbera Hekarî û Makû.

Li gor ku Ebdulreqîb Yûsuf di "Dîwana Kirmancî" de dinivîse, Teremax rasttir e. Ew wisa dinivîse:

"Teremax gundekî 200 mal e, dikeve rojavayê nehiya Muk-sê. Çar saet ji tixûbê qeza Hizanê dîr e. Lê girêdayî Muk-sê ye. Ev gundê han dikeve jêr qeraxên çiyayê Nanikasê û piştî çiyayê Amxewsê û gundê Zerdas dikeve pêşîya Teremaxê."

Încar dibe ku Mele Elî li van her du (yan ku Termûk û Teremax du ciyên cuda bin her sê) ciyan jî jiyabe û xwe li wê goriyê paşnav kiribe. Yan jî xelkê wer ew paşnav kiribe. Lê li vir ya ku ez xwe pê ve digrim

rewşa wan û bingehe wan bi awakî fireh û dûvedirêj bi xwendevanên xwe dide zanîn.

Li vir tiştê bala meriv dikşîne û pirsek tê bîra meriv: Ka gelo çima nivîskarê me (ger ku yek be) di pirtûka Erebi de xwe bi xwendevanan bi bav û bi cih daye naskirin lê di ya Kurdî de qet xwe eşkere nekiriyê? Ev yek, tade û koteka ku li ser gelê Kurd û çand û zimanê wî ji aliyê neyarên wî ve tê kirin, ne bes vêga belkî domandina wan ya ji hingê ve, tîne ber zêhna meriv.

Ev çend rêz ji rûpela pêşin a Tesrîfa Kurmancî ne ku ji tipên Erebi hatine wergerandin:

"**Îlem**": Tu bizan, ey mufredê muzekkerê muxatebê zihnî ye.

"**Enne't-tesrîfe bî't-tehqîq**": Heçika m'ena levzê tesrîfê ye.

"**Fî'l-luxe**": Di luxetê Ereban de.

"**Et-texyîrû**": Texyîr e. Texyîr çiyê?

"**Îhdasu şey'in**": Peydakirina şey'ekî ye.

"**Lem yekun qeblehu**": Tunebî ji berya wî.

"**Ke'l-kitabet 'ele'l-qirtasi we'l-selci 'ele'l-cebelî**": Herwekî nivîsandina li ser kaxid û berfa li ser çiya.

"**Ke fi'l-sina'eti**": Heçika me'na levzê tesrîfê di "sina'et" da yanî di "istîlaha serfiyan" da

"**Tehwilu'l-eslî'l-wahidî**": Wergerandina eslî wahid e ku mesder e.

"**Îla emsiletin muxtelifetin**": Bi bal hindekî emsilên muxtelife ve.

"Emsilên muxtelife" çi ne? Ku mazî, muzarî, emîr, nehî ye, ismûfa'ul e, ismûmef'ul, sifetu'l-muşebbihe ye, efalu't-tefdîl, ismû'z-zeman, ismûmekan (û) ismûalet e.

Ji bo çi?

"**Lî me'anîn meqsûdetîn**": Ji bo hindekî me'anîyên meqsûde.

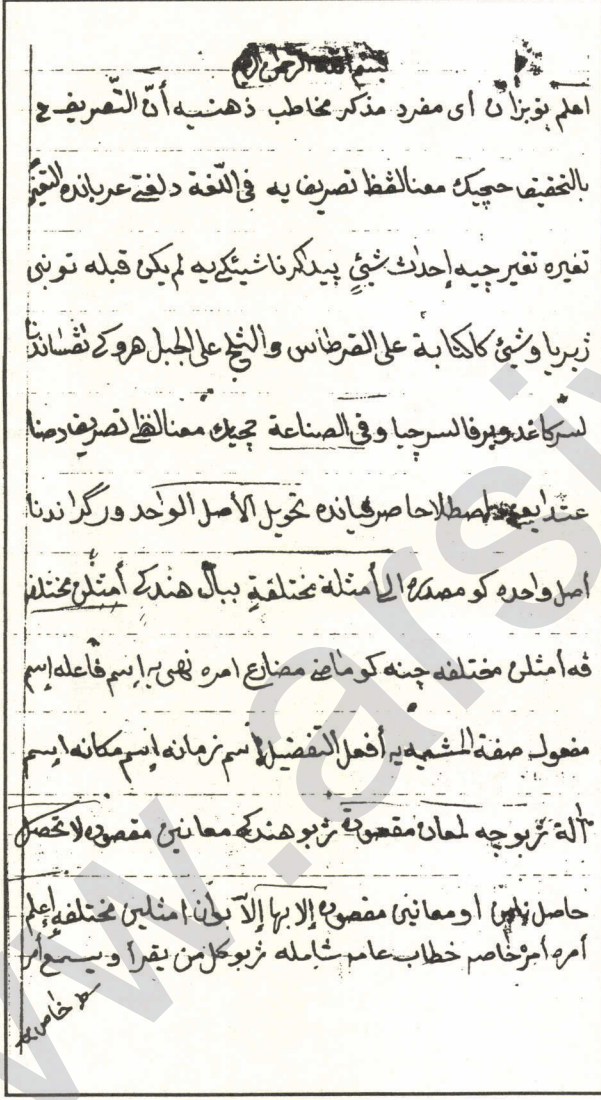
"**La tehsilû**": Hasi nabin ew me'anîyên meqsûde.

"**Îlla biha**": Îlla bi wan emsilên muxtelife.

"**Îlem**": Emr e. Emîr xas e, xîtab 'am e. Şamil e ji bo kullê "men yeqreû we yesme'û".

Uzir

Hejmara berê, di rûpela 8'an de me navê çiroka Ezîz Nesîn xelet nivîsandîye. Rastiya wê Çete ye.

Destpêka Tesrîfa Kurmancî

bê guman yekbûna navê Elî û yekbûna navê pirtûkê ye ku "Tesrîf" e.

Tesrîfa Kurmancî heja nehatiye çapkirin. Ji ber vê yekê ew bes bi destxetî di nav feqî û meleyên Kurdan de bi qitûti peyda dibe. Ew wer kême e ku heta ku li hinek herêmên Kurdistanê qet tune. Ji ber vî sedemî jî li wan herêman di dewsa wê de hin pirtûkên din tene xwendin.

Ev Tesrîfa Kurmancî, her wek ya Erebi, qaydên lêkerên Erebi şirove dike. Ew hal û

Stîriyên me

Lawikê Berrîvanî

Deng Siyaopîng ne melê Kurd e!

Piştî qetlîama li Meydana Tienanmen ez û hevalêkî bînfirêh li ser bûyerên vî dawiyê li Çînê bûn dipeyivîn. Hevalê min ê bînfirêh got:

-Tu rastiyê bixwazî teleban pîrr bêsebrî kirin, dibê hinekî din jî bipana heta ku Xwedê Teala ruhê Deng Siyaopîng digirt.

Li hember vî dîtina hevalê xwe yê bînfirêh min got: "Lê tu dizanî ku bîna Xwedê pîrr fire ye, sebra wî ya herî kin hezar sal e".

Hevalê min gotina min birrî: -Henek li alîkî, lê rastî Çînî miletekî xwedî fantazî û pîrr bi sebr in. Meriv dikare bêje ku sebra Eyûbê Kurmaxwarî li ba wan heye. Lê nizanim çima di vî bûyera dawî de telebe ji vî tradîsyonê derketin. Li ser bêşinoriya fantazî û sebra wan ezê ji te re çirokek wan bibêjim.

Tung Fao merivekî pîrr feqîr bû. Rojekê hêkek xelat danê. Kêfa wî pîrr jî hêkê re hat; ji bo ku xelata xwe nîşanî pîreka xwe jî bide bazda çû malê. Ji pîreka xwe re got: "Xatûn xatûn, hela tu li vî hêkê mêze ke! Emê êdî dewlemend bibin. Hêkek xelat dan min".

Jinikê got: "Xelat dane te baş e, lê îcar ku emê pê dewlemend bibin qet nakeve serê min".

Tung Fao murûzê xwe tirş kir, got: "Jinê di serê te de jî qet aqil tune ye ku! Nuha baş guh bide min: Ezê vî hêkê tîxim bin qurpa cîranê me. Piştî ku mirîşkê çêle derxistin ezê çêlikekê jî nav wan bigirim. Ev çêlik wê mezin bibe, bibe mirîşk û wê ji me re gelek hêk bike. Ji wan hêkan jî wê gelek çêlik çê bibin. Çêlikên bibin mirîşk û wê ji me re hêkan bikin. Û bi vî hawî wê dom bike. Rojekê bê wê gelek mirîşk û hêkên me çê bibin, emê wan bifroşin û bi perên wan ji xwe re mangekê bikirin. Mangeyê gelek golik bizê, golikên mezin bibin, bibin mange. Bi firotina golik û mangan di nav çend salan de emê perakî wer qezenc bikin, ku emê karibin ji xwe re perçak erd û xaniyekî bikirin. Ji sisiyan duduyê peran emê ji bo kirîna erd û xênî mesref bikin, ji sisiyan yekê peran ez dibêmin emê ji xwe re pê serpiyê xwe nuh bikin û hin tişt mişt ji malê re bikirin. Piştî van mesrefan dibe ku hinek pere jî ji ber bimîne. Bi van perên mayî jî ez dikarim ji xwe re cariyêke narîn û xweşik bixwazim".

Di cî de barrînî bi jinikê ket, got: "Ero anuha te nêt xera kiriyê ku ji xwe re cariyêkê bîni ha! Bi wî Xwedayê ez xulq kirime, ji asîmanan kevîr jî bibare min nehîşt nigê wê bi hundur bibe..."

Wêha got û hêka di destê mîrik de ji desta girt, got cilq û li erdê xist. A teleban jî wek jina Tung Fao bêsebrî kirin.

Min got, na ne wêha ye. De tu bise ez jî ji te re meselak Kurdî bibêjim:

Lawê mîrik bala xwe dayê ku mele bi diya wî re ye. Carek du car... çû ji bavê xwe re got. Got, "Bavo welle mele bi diya min re ye".

Bavê got: "Lawê min Xwedê jê re nahêle".

Lîwik her çiqas çend carên din jî ji bavê xwe re got jî pere nekîr. Bavê tim got, "Lawê min Xwedê jê re nahêle".

Lawikê reben dît ku heger bi bavê û bi Xwedê bimîne mele wê qûşê li diya wî biqetîne. Sibake ku mele derketibû azana sibê, lîwik çû hinok bi ser nêrdiwana (derencên) minarê reşand. Qapqap di nigê melê de bû; piştî ku azan qedand û xwe bera jêr da, ji ber ku hundur minarê jî tarî bû nok nedîn, nigê wî şemîfî û ser serî di jêr wer bû; heta binê minarê lox bû û mir. Lawik reviya ba bavê xwe, got: -Bavo mele mir!

Bavê got: "Lawê min, min ji te re negot Xwedê jê re nahêle..."

Lîwik: "Bavo, welle heger ku min alîkariya Xwedê nekira meleyê hîn gelek caran qûş li diya min biqetanda.

Hevalê minê bînfirê got: "Ev jî fikrek e. Lê divê tu bizanibî ku Deng Siyaopîng ne melê Kurd e, dernakeve ser minarê û azanê naxwîne. Ji bo vî jî wê hîn demek dîr û dirêj qûşê li diya "lîwik!" biqetîne..."

Sekreterê Giştî yê Partiya Pêşeng a Karkerî Kurdistan Serhad Dicle:

"Mesela birêkxistina millet, me hemû hêzên millet e"

-II-

Pirs: Qasî ku xwiya ye, mesela çareserkirina yekîtiya çîna-yetî hatiye li noxtekê rawestiyaye, ji bilî vê, li welatê me meseleyek din a welatperwer û sosyalîstan heye, avêtina gavên muşterek ber bi armancên diyarkirî. Berî 12'ê Îlonê, tecrûba UDG (Yekîtiya Milî ya Demokratîk) çêbû, piştê jî ya 5 rêxistinên (Ala Rzigarî, KUK, Têkoşîn, PSK-T û PPKK) çêbû ku jê re HEVKARÎ dihat gotin. Piştî xebatek zehmet û dûr û dirêj avabûna TEVGER'ê hat îlankirin. Di nav hêzên siyasî de, piştî tecrûba UDG û HEVKARÎ'yê, hin endîşe ber bi TEVGER'ê de jî çêdibin. Hin endîşe hene ku gelo TEVGER wê bersîva hin hêviyên ku îro hene bide yan na, gelo di rewşa îroyîn a welatê de wê bibe hêzek maddî yan na: Gelo meriv dikare çewa ji van endîşan bê xelaskirin?

Bersiv: Rastiyek e, ku hin hêvî ji TEVGER'ê tên kirin. Berî her tiştî, hêzên ku TEVGER ava kirine, vê hêviyê jê dikin. Helbet ji bo biserxistina van hêviyan me TEVGER ava kir, programek hat hazirkirin. Helbet têkiliya ku TEVGER wê çiqasî karibe van hêviya bi ser xe, bi xebatên ji bo yekîtiyê yên kevn heye, lê divê em hemûyan nekin wek hev.

Di esasê xwe de, qeneeta min ew e ku divê meriv nebêje ku karûbarên ji bo yekîtiyê yên berê jî bi çu kêrê nehatin. Berî 12'ê Îlonê, UDG bi wê kêrê hat ku hin gav bêne avêtin. Tê zanîn ku UDG, ji sê hêzan pêk dihat (alîgirên PPKK, PSKT û KUK'ê). Helbet ew yekîtiyek teng bû, divê hin hêzên din jî bigirta nav xwe. Lê ji ber sedemên subjektîf ên wê demê û dilmaniyên û pêşîn hukmîyê teng ma. Ev kêmasiyek bû. Hin armancên dîr û dirêj dabûn pêşiya xwe, di vî warî de jî bi ser neket, zû belav bû. Lê tevî van kêmasiyan jî UDG rolek baş û bikêrhatî lîst di mesela bihevrekarkirina sê hêzan de ji bo demekê, xizmeta peydabûna exlaqê karkirina bi hev re kir. Heta, dibe ku li ser nehatibe sekinandin jî, divê em qebûl bikin di nêzîkbûna KUK û PPKK'ê de gava pêşin UDG ye. Berê, heq ya ne heq, di navbera me de dijminatîyek hebû, lê di rîya UDG'ê re, ev

rabû, nêzîkbûna ber bi têkiliyên qenc ve dest pê kir.

Ji alî din buyera UDG'ê gava piştî 12'ê Îlonê me dest bi HEVKARÎ'yê kir, ji bo me bû tecrubeyek. HEVKARÎ, wek tê zanîn, di qonaxa amadekirinê de ma, program jî hat çêkirin lê tu carî nagihîşt qonaxa avabûnê. Tevî vê jî di dema HEVKARÎ'yê de van her pênc partî û rêxistinên ji alîkî de haziriya avakirina yekîtiyê dikirin, ji alîkî de jî di bin tesîra nêzîkkirina vê de, di gelek waran de mewqufê muşterek hat girtin, karên muşterek hatin kirin.

Piştî demek kurt a mihawela avakirina HEVKARÎ'yê, ji bo yekîtiyê dîsan kar û xebatê dest pê kir û di encama vê de TEVGER hat danîn. Di eslê xwe de, di avakirina TEVGER'ê

Li Kurdistanê, partî û rêxistinên cihê hene ku ne wek hev difikirin, li cihên cuda cih girtine. Lê di navbera wan de gelek noxtên muşterek hene. Me ji xwe re kiriye armanc ku em di noxtên muşterek de bigihên hev, hêzên xwe bikin yek, bi hev re mudaxeleiyê berpirsariyên qonaxa îroyîn bikin, têkoşîna TEVGER'ê, îro destpêkek e. Ji bo ku destpêk e, hê gelek kêmasiyên wê hene, zeif e û rêxistinek piçûk e. Lê ji xwe hemû destpêk jî weha ne.

de rola kar û barê ji bo HEVKARÎ'yê û ya programê ku ji bo wê hatibû hazirkirin gelek e.

Li Kurdistanê, partî û rêxistinên cihê hene ku ne wek hev difikirin, li cihên cuda cih girtine. Lê di navbera wan de gelek noxtên muşterek hene. Me ji xwe re kiriye armanc ku em di noxtên muşterek de bigihên hev, hêzên xwe bikin yek, bi hev re mudaxeleiyê berpirsariyên qonaxa îroyîn bikin, têkoşîna TEVGER'ê, îro destpêkek e. Ji bo ku destpêk e, hê gelek kêmasiyên wê hene, zeif e û rêxistinek piçûk e. Lê ji

xwe hemû destpêk jî weha ne. Ji gava pêştirin meriv destpê dibe û têkoşîn gav bi gav tê pêşdexistin, tê gihandina wê qonaxa ku karibe rola xwe ya esasî bilîze. Di vê manê de, ez TEVGER'ê pêşdetirîn gav dibînim ku li welatê me heta îro hatiye avêtin. Ger em bi îstîrar û bi qerardarî li ser rîya armancên xwe bi meşin, sedem nîn in ku TEVGER xurt û berfireh nebe.

Hêzên ku îro TEVGER damezrandine, li gor taqet û imkanên xwe ew bi rê xistine. Rêxistin, kadir û kesên welatperwer ên ku li dervayî TEVGER'ê ne, helbet mesela rizgariya gelê Kurdistanê, mesela wan e jî. Divê ew jî serê xwe biêşînin ka gelo têkoşîna vî milêti wê çawa bê pêşdexistin. Gava serê xwe eşandin, mecbûr in ku heqîqeta hebûna TEVGER'ê ber çavan bigrin bifikirin, munaqeshe bikin ka gelo me'na vê hebûnê çiyê û wê mewqîfê bigrin. Gava em bi vî çavî lê binêrin, meriv dikare bêje ku TEVGER ji bo wan jî pêşdetirîn gav e ku hatiye avêtin. Fikra min ew e ku, ew jî divê milê bidin vê gavê mihawelî xwe pê re bikin yek.

Pirs: Tu zanî ku, di programê hemû rêxistinên siyasî yên ku TEVGER ava kirine de, tê diyarkirin ku "rizgariya netewî mesela avakirina cephekê ye". Lê piştî ew qas sal ku hê nuh dibêjin "me fam kir ku ev kar bi hev re kare bê meşandin" dibe sedemê hin endîşan: Tê gotin ku gelo îro ev ji bo ku qels bûnê, derb xwarine, loma dixwazin bi hev re karûbar bikin, yan gelo bi rastî jî dixwazin berê hêzên xwe bi hev re bidin dijmin? Endîşe û şikek wiha heye. Tu ji vê yekê re dibêji çî?

Bersiv: Di esasê xwe de ez ne di wê baweriyê de me ku hê nuh ferq kirine ku nikarin bi serê xwe karûbarekî mezin bikin. Tiştê ez dizanim, hema hema hemû partî û rêxistin, tevî ku ew wekî partiyekê hatine avakirin jî, fikra vê yekê li cem wan e ku têkoşîna rizgariya gelê Kurd ne bes bi xebata wan tenê, lê bi ya muşterek a partî û hêzên li dervayî wan jî bi ya çîn û tebeqe û temsîlkaran wan jî wê bê dayîn. Di programa me de jî ev yek eşkere ye. Û nişana berbiçav a vê baweriyê UDG ye ku berî 12'ê

Îlonê hat avakirin.

Lê hema em bêjin ku piştî buyerên 12'ê Îlonê ku mesela yekîtiyê hin xuyanîtir û ferztir bû, ew hêzên ku berê gelekî behsa yekîtiyê nedikirin, îro zêdetir dengê yekîtiyê ji wan derkeve, ma gelo ev zeifî ye, yan encamek e ku guhertina rewşê bi xwe re aniye? Çi dibe bila bibe, yekîtiyê li ser hêzan hê bêtir xwe ferz kiriye.

Jê pêştir ew pirsê ku dibê ev ji ber qelsbûn û zeifbûna xwe

Mesela birêkxistina millet, mesela yekkirin û birêkxistina hemû hêzên millet e. Helbet ne mumkun e ku hemû hêzên millet di nav partiyekê de bigihên hev. Jê pêştir ev ne karekî rast û durust e jî. Rastî çî ye? Rastî ew e ku partî û rêxistinên cihê werin cem hev, hêzên xwe bikin yek û di platformekê de têkoşîna muşterek bidin.

behsa yekîtiyê dikin, li gor baweriya min ne pirsê e ku netîca fikr û munaqeseyeka dîr û dirêj û bi serûberiyê ye. Ma zeifî çiyê? Heta derekê, partiyek bi serê xwe her gav zeif e. Di bihêztirîn dema xwe de jî partiyek bi tenê zeif e. Em partiya xwe bifikirin: ger em bala xwe bidin berfirihi û çarçova têkoşinê, em bêjin ku îro partiya me hemû çîna kirêkar li pey xwe bimeşanda jî, bi serê xwe bes têkoşîna çîna karkir li Kurdistanê zeif e, qels e. Divê têkoşîna rêxistinî ya çîna karkir bi ya zehmetkêş, çîn û tebeqên din re ku di bin zulma milî de ne, bibe yek. Zeifî ne bes taybetiyek (xususiyetek) roja îro ye, sibê jî partiyek çiqas xurtbe jî wê nikaribe hemû çîn û tebeqan bi rêxe, wê nikaribe li hemû cî û warên Kurdistanê hebe. Yanî ne tişteki ecêb e ku partî hay ji zeifîya xwe hebin û loma jî hêzên xwe bikin yek. Ji xwe em bi tena xwe zeif in, loma em dibêjin ku bi hev re kar bikin, têkoşînek muşterek ava bikin.

Lê bi wê qestê bê gotin ku, îro zeif in, sibê xurt bibin wê

karê yekîtiyê bi alîkî de bidin, bes ji bo roja îro mesela yekîtiyê bi kar tînin, helbet fikrek wiha jî gelek çewt e. Eger niyet ev be gelek şaş e.

Mesela birêkxistina millet, mesela yekkirin û birêkxistina hemû hêzên millet e. Helbet ne mumkun e ku hemû hêzên millet di nav partiyekê de bigihên hev. Jê pêştir ev ne karekî rast û durust e jî. Rastî çî ye? Rastî ew e ku partî û rêxistinên cihê werin cem hev, hêzên xwe bikin yek û di platformekê de têkoşîna muşterek bidin.

Gava em li TEVGER'ê binêrin, xuya dibe ku em nefikirîne ku bes partiyên zeif bigihînin hev. Îro hemû partî, rêxistin û grubên ku li Kurdistanê hene, hemû jî di TEVGER'ê de bigêhin hev, ji bo biserxistina têkoşîna rizgariya gelê Kurd ev ne bes e. Bi milyonan kesên bê rêxistin wê hîn li dervayî têkoşinê bimînin. Loma divê em rê û dirbên wê yekê jî bibînin ku, bi milyonan insanên bê rêxistin jî bînin nav refên têkoşinê. Li gor vê yekê, ku bala we kişandibe, tê dîtin ku TEVGER'ê bes hedefa yekkirina partiyên siyasî nedaye ber xwe. Ji bilî wan, rêxistinên civakî, kesên ne endamên partiyên jî li gor destûrê dikarin di nav TEVGER'ê de cih bigrin. TEVGER'ê negotiye ku bi milyonan insan pêşiyê bira herin bibin endamê partiyekê ku karibin bibin endamê TEVGER'ê, perspektîfêkî hê firehtir hatiye dîtin, hatiye gotin ku endamnebûna bi milyonan insan di partiyekê de divê rê li ber wê yekê negire ku werin çiyê xwe di TEVGER'ê de bigirin. Bîr û baweriyek wiha li cem TEVGER'ê heye. Bi kurtî mesele ne bes girêdayî ye bi yeko yeko rêxistinên, têkiliya wê bi hemû rêxistinên heye, mesela birêkxistinên tevgerê netewayî ye.

Pirs: Jiyanek li dervayî me heye, her roj em pêrgîyê gelek pirs û pirsgerêkan tên. Ji bo tayînkirina rojeva siyasî hûn mudaxelek çawa çêtir dibînin? Yanî him wek partî û him jî wek TEVGER'ê hûn dikarin bi çî rengî mudaxeleiyê qonaxê bikin.

Bersiv: Rastiyek e ku tevgera Kurd îro li gor cih û wextê nikare mudaxeleiyê buyerên siyasî bike, em hemû vê yekê

sela yekkirin û birêkxistina

dibînin. Ev girêdayî bi dereca xurtbûna rewşa me ya rêxistinî ye. Piştî 12'ê Îlonê derbên giran li rêxistinên Kurd ketin, bê-hazirî hatin girtin, nikaribûn xwe li hember êrîşên diktatoriyê biparêzin, loma jî zefî ketin. Rewşa bêhaziriyê îro jî dom dike. Bibê nebê ev yek tesîrê li TEVGER'ê jî dike. Bêguman, wek yekîtiya heşt rêxistinên, îmkana mudaxalekirina TEVGER'ê ji ya hêzekê bi tenê zêdetir e. Lê di dawiya dawî de ev bi hêza van rêxistinên ve girêdayî ye.

Pirs: Baş e, di rewşek wiha de rast e ku em li hember sef-beşbûna (duberiya) li dervayî xwe xemsariyê bikin, em bêjin tîkiliya me bi-rojê va ve rewşê nîne?

Bersiv: Helbet ne rast e. Dixwazî bira li dervayî me be yan na, em di nav de cih bigrin yan negirin, hemû buyerên civakî û siyasî, yê rojane bi vî yan wî awayî tesîrê li me û li ser rewşa gelê Kurd dikin. Tesîr dike ku tîkoşîna wî, bi pêş yan paş keve, li ser rîya rast an şaş bimeşe û hwd. Loma jî mesele li dervayî me bin jî divê mewqufêkî meriv hebe. Lê tiştêk heye; pir hêsan e ku meriv bibêje divê meriv mewquf bigre, ya esasî ew e ku meriv karibe mewqufêkî bide girtin.

Wek mîsal: Îro bi tevayî me hemû partî û rêxistinên Kurdistanê, yan jî TEVGER'ê armancek dîr û dirêj daye ber xwe: Me gotiye ku xelasiya gelê Kurd bi avabûna Kurdistanê serbixwe û demokratîk; bi ta-yînkirina qedera xwe bi destê xwe pêk tê û em ji bo vê yekê tîkoşînê didin. Ev armancek dîr û dirêj e, ji îro heta sibê wê bi cih nebe. Heta em bigihên wê rojê him gelek mesafe û him jî wexteke dirêj heye.

Lê îro ne bi mena serxwebûnê lê bi mena nebûnê û hebûna gelê Kurd, dayina hin mafên demokratîk ên gelê Kurd, serbestkirina zimanê Kurdî, mesela Kurd li Tirkiyê aktuel buye, ketiye rojevê. Wekî din jî di çarçeva milî û çinayeti de li ser gelek maf û azadiyên aborî, siyasî; li ser demokrasîyê gelek tişt aktuel in ku tîkiliya wan bi gelê Kurd jî heye. Gava em bala xwe bidinê, tê dîtin ku tevgera Kurd li gor berjewendiyên gelê Kurd nikare mewqufêkî bistîne ku karibe raste rast mudaxaleyî van pirsan bike.

Ev yek, helbet ji alîkî de jî ji bir û baweriyên cihê tê, ku di

vî warî de hene. Hin rêxistin hene ku, problemên wiha nafikirin, serê xwe li ser wan na-êşînin, heta bi her awayî xwe dîrî wan dikin. Lê li alî din hin jî hene ku hay ji giringiya buyerên siyasî yê wiha hene û dixwazin tesîrêkê li van buyeran bikin lê taqeta wan têrê nake. A kurtî, di her du halan de jî tevgera Kurd di meselê de ne xwedan însiyatîf û mudaxele ye.

Tu ji min bipirsî, bi xwe ez ne bi wê fikrê re me ku dibêje divê meriv di buyerên rojane de ne xwedan mudaxele û însiyatîf be.

Dibe ku peyvên fikrên wiha gelek bi meriv xweş bin, tûj û şoreşgêr bînin xwiyakirin: yê wiha dikarin bêjin ku de çî yanî mesela Kurdan tê munaqêşekirin? Ma wê hin kes, hin mafan lutfî Kurdan bikin? Bi Kurdî bê axaftin û nivîsandin çîye, neyê axaftin û nivîsandin çîye? Hin mafên kulturî ne, filan e yan bêvan e, kî guh dide tiştên wiha, emê şoreşa milî ya demokratîk bi ser xî, şerê gelêrî li darxin û bi ser xî, serxwebûna Kurdistanê bînin. Ji bilî vê tîkiliya me bi tu tiştî nîne û hwd.

Helbet peyvên wiha dikarin

Bi ya min esas tiştê ku divê bê fikirîn ew e ku ev çerçeve li ber çav bê girtin û bê hesabkirin ka emê bi çî awayî mudaxaleyî buyerên qonaxa îroyîn bikin. Kadroyên tevgera Kurd, ronakbîr, alimên Kurd, divê karibin rîska mudaxaleyek wiha bigrin ser milên xwe.

wek peyvîni şoreşgerî bînin xwiyakirin, lê ji îro û heta roja serxwebûnê di vê merhela dîr û dirêj de gava ku em guh nedin buyer û rûdanên rojane, mena wê ew e ku emê rûnên û li hêviya rojên pêş bimînin, çu mane û naverokê şoreşgerî jî di vê de nîne, zêdetir xelkê û xebatkarên ber bi pasîfîzmê dibe, şoreşgeran jî xelkê bi dîr dixê û wan derdixê dervayî tîkoşîna muxalefeta civakî.

Çima ku em serxwebûnê diparêzin, nabe ku em ruyê xwe ji buyer û rûdanên rojane buguherin. Mesela munaqêşekirina pîrsa Kurdan, pîrsa mafên ziman û kultura wan, ne

tiştêkî li dervayî me ye, çareserkirina wan bi vî yan wî awayî wê tesîrê li tîkoşîna gelê me bike.

Ger em tîkoşîna ji bo xelasiya nîhaî nedin alîkî û tîkoşînê bes bi bidestxistina hin reforman nedin hudûdkirin, gava ev buyer û rûdanên siyasî pêk bînin, çareser bibin, wê tîkoşîna gelê me paşde nexînin, bi eksê, wê pêşdetir bibin.

Bidestxistina mafên wisa wê rê li ber tîkoşîna me vekin. Loma jî divê em mewqufêkî were bigrin ku em karibin fêde-kê ji guhertinan bibînin.

Li parlamentoyê pîrsa Kurdî tê munaqêşekirin, lê gelek mixabin ku tevgera Kurd bêdeng e, Kurd ne li meydanê ne; ji dîrî ve temaşeyî buyeran dikin.

Lê di demek wiha de ku pîrsa Kurdî li parlamentoyê tê munaqêşekirin, bi kêmasî divê meydan bibûna qada meş, mitîng û protestoyên Kurdan ên legal an nîv-legal. Divê Komîtên nîv-legal hebûna ku daxwaziya serbestiya zimanê Kurdî, daxwaziya qebûlkirina hebûna Kurdan bikirana û gel (cemahîr) li pey xwe biherikandana. Ronakbîr, parlamentor, şoreşger û alimên ku dibêjin em Kurd in, divê di komîtên wiha de cih bigirtana.

Bi ya min esas tiştê ku divê bê fikirîn ew e ku ev çerçeve li ber çav bê girtin û bê hesabkirin ka emê bi çî awayî mudaxaleyî buyerên qonaxa îroyîn bikin. Kadroyên tevgera Kurd, ronakbîr, alimên Kurd, divê karibin rîska mudaxaleyek wiha bigrin ser milên xwe. Divê zanibin ku ev wê rîya tîkoşîna dîr û dirêj veke.

Pirs: Hûn tîkiliyên bi perçên Kurdistanê yê din re çawa dibînin? Awayê tîkiliyan, naweroka wan û hwd.

Bersiv: Di mesela tîkiliyan de bi perçên Kurdistan; yê din re, ji berê de rastî partiya me politikayekê hasas û hişyar daye pêşiya xwe. Rastiyek heye ku em gelek caran tînin zimîn; îro, welatê me li derveyî îrada me hatiye perçekirin, hudûd bê îrada gelê me hatine danîn. Li her perçê welatê me, perçekî ji milletê me dijî û tîkoşînê dide.

A yekê ew e ku, em nikarin riyekê bidin ber xwe wek ku qet ev perçebûnî tunebe. Beyî îrada me be jî, perçebûnek e, hin tişt bi xwe re anîne ku divê em li ber çav bigrin. Her wekî gava em li Tirkiyê li hem-

ber burjûwaziye Tirk şer dikin, li Îranê gelê Kurd li hember burjûwaziye Îranê, li Iraqê li hember diktatoriya BAAS, li Sûriyê li hember hêzên serdest ên Sûriyê şer dike. Tîkoşinek li hember, hêzên serdest ên cuda li dervayî îrada me derketiye holê. Li welatên cihê tîkoşîna li hember hêzên serdestên cihê, bi xwe re hin rê, hin rê û dirbên cihê, taktîkên cihê ên tîkoşînê, pêşveçûnên ci-

Gava TEVGER hat damezirandin, xist programa xwe ku piştgirî û hevkarî di navbera perçan de hebe. Di vî warî de, hin guf-tûgo di navbera TEVGER'ê û Cepha Kurdistanê Iraqê de çêbûn ji bo karkirina bi hev re, ji bo meşandina siyaseteke muşterek di qada navnetewî de, ji bo piştgirî û hevkarîya her du aliyan hin tîkilî û hewl peyda bûn

hê bivê nevwê tîne. Divê em van li ber çav bigrin, politîkayek realist bimeşînin.

A duduyan jî ew e ku em nikarin bêjin perçebûnî heye, tîkiliyên me bi hev nemaye, her perçe bira li çara serê xwe binêre, em wiha kar bikin wek ku çar welatên cihê ne. Ev jî wê nebe politîkayek realist. Em gelek êşkere dibînin ku, gelê her çar perçeyî jî, perçekî ji milletê ne. Bi tarîxa xwe, karaktera xwe, şexsiyet û tîkoşîna xwe ya siyasî perçe tesîrê li hev dikin. Ev nayê înkarkirin. Jê pêştir dewletên dagîrkir ên kolonyalist bi xwe jî, mesela perçebûnê, rewşa perçan li ber çav digrin, hesabê wan dikin. Tirkiye tucarî nabêje ku, di bin destê min de perçekî Kurdistanê heye, li Kurdistanê Îranê, ya Iraqê û ya Sûriyê çî dibe min eleqedar nake. Welatên din jî wiha nabêjin. Gava li Kurdistanê Iraqê bûyereke dibe, tu dibîni ku Tirkiye, raste rast heqê mudaxaleyê di xwe de dibîne. Ji bo ku rê li ber buyerên din werbigire.

Loma jî, divê em tevgerên rizgariya her perçên Kurdistanê jî divê wê rewşê li ber çav bigrin, bibin xwedan siyasetek li gorê.

Di qonaxek wiha de siyaseta

ku divê bê meşandin, gelo çîye? Helbet nabe ku em li her çar perçan bi hev re partiyekê an cepheyekê deyin û yek stratejiyekê bimeşînin. Bawerîya me ew e ku di politîka îroyîn de divê em ber bi wê gavê de bimeşin ku hevkarî, piştgirî û avakirina mensesên wilo hebin ku perspektîfên wan ji tespîtkirina take stratejiyekê paşdetir bin, ku raste rast nikaribin mudaxaleyî stratejiya perçekî bikin.

Ji xwe li ser esasê wê politîkayê, me ji bo otorîteyek milî a kar û barê her çar perçan programek pêşniyar kir, me da xuyakirin ku navê wê karê "Kongra Milî" be. Lê em li pey navan ne bi îsrar in, nav ne muhîm e, çî nav dibe bira ew be.

Di pêşniyariya me de ji alîkî de rastiya perçebûnê hatiye qebûlkirin, ji alîkî de jî ji wê yekê hatiye hereket kirin ku, tîkiliya perçan bi hev heye, tesîrê li ser hev dikin. Programek wiha hatiye amedekirin ku van her du aliyan digihîne hev.

Pirs: Kovara "2000'e Doğru" (Ber bi 2000'an ve) li ser avakirina Kongra Milî yan jî yeka wek wê hin xeber dan ku navê partiya we jî tê de derbas dibe. Tê gotin ku platformek e ku Celal Talabanî bi rîkê dixê.

Bersiv: Ne ecêb e ku piraniyan xeberên ku di çapemeniyê (pressê) de dertên tehrîfîkirî ne, kêman in, bi derew û saşîtiyan dagîrtî ne. Ger em bi vî çavî lê binêrin, em dikarin bi rehetî bêjin ku, tu tîkiliyên xeberên kovara 2000'e Doğru bi rastiye nînin in. Ew xeberên ku dibêjin C. Talabanî tevgerê milî ya ji çarperçan dest pê kiriyê, birêk dixê û seroktiya wê dike, tîkiliya wê bi Amerika ve heye, yan di bin siya Sûriyê de tê avakirin, hemû derew in, bê bîngê in.

Lê ev rastî heye: Gava TEVGER hat damezirandin, xist programa xwe ku piştgirî û hevkarî di navbera perçan de hebe. Di vî warî de, hin guf-tûgo di navbera TEVGER'ê û Cepha Kurdistanê Iraqê de çêbûn ji bo karkirina bi hev re, ji bo meşandina siyaseteke muşterek di qada navnetewî de, ji bo piştgirî û hevkarîya her du aliyan hin tîkilî û hewl peyda bûn. Prensîbê wê yekê jî heye ku piştgirî û hevkarî, bes bi herdu aliyan nemîne, rêxistin û tevgerên perçê din jî di vê de hebin. Di vê rîyê de hin gav tînan avêtin ku meriv dikare bêje hêja ne.

Dom dike

Armanç

SERXWEBÛN DEMOKRASÎ SOSYALÎZM

Di ser îdamkirina serokê
serhildana mezin a
1925'an Şêx Seîd re 65 sal
derbas bûn. Em vi şehîdê
xwe yê mezin û hevalên wî
bi giramî bi bîr tînin.